

Zelena kobilica.

Hej, ti kobilica zelena,
hej, suhonoga, kam?
Eha, počakaj vendar malo,
da te okomatam.

Kdor črne gore se boji,
zaklada tega ne dobi,
jaz se je ne, hej, brzo gor,
z zakladom čaka bel me dvor.

Pa kaj bi to: kobilica!
Saj si velika — konj!
Tam v gori črni je zaklad,
gé, peljiva se ponj!

Hi, to je tam za poljem zad,
ta dvorec bel, zaklad ta zlat...
„Ej, norček, kaj boš, kaj boš pač?
Le hitro v postelj spat!

Le hitro spat, le hitro spat,
če ne, iz črnih bo goščav
s kosmato torbo prek ramé
prišel po te — bavbav.““

Cvetko Gorjančev.

Slovo.

Oj, že cvete ajda,	In jaz zaoral sem	A drugi že želi
oj, že diši ajda,	in jaz posejal sem	bodo ajdico,
in že zori brajda	to ajdico sivo,	in drugi obirali
pri zidanici!	jaz skopal sem breg.	bodo brajdico.

Pa, mamica, zbogom,
jaz grem
in kdaj se povrnem,
ne vem
in kdaj bom jaz žel ajdico
in kdaj obiral brajdico
bom jaz — ne vem!

Cvetko Gorjančev.

